

ביאור בדרך אפשר

1 הוא שכדי לא לכפור בה' עליו לוותר על חייו, הוא מעדיף למסור את נפשו
 2 ולא זו בלבד שבכחו למסור נפשו, אלא שמוסר נפשו בפעל,
 3 אם הדבר נדרש ממנו שזהו מצד ה'עצם', כי העצם נשאר בשלמות
 4 וללא פגם אפילו אצל "קל שבקלים" וכמאמר הידוע⁸⁶ שאמר רבנו
 5 הזקן: א איד ניט ער וויל
 6 און ניט ער קען זיין א
 7 גפּרד פון אַלקות, יהודי
 8 אינו רוצה ואינו יכול להיות נפרד
 9 מאלוקות. ומצד זה בגלל
 10 שהעצם אף פעם לא נפגם
 11 נעשית העליה ממצרים
 12 (ראובן ושמעון סלקין
 13 עולים) גם בנוגע לכחות
 14 הגלויים כו' אף שהם בדרגה
 15 יותר נמוכה מעצם הנשמה
 16 [ועל-דרך מה שנתבאר
 17 לעיל⁸⁷ במאמר דיבור-
 18 המתחיל 'פדה בשלום'
 19 שלעתידי-לבא יהיה
 20 הגלוי של האלוקות גם
 21 בבחינת מלכות
 22 שבמלכות, הבחינה הכי
 23 תחתונה בספירות העליונות,
 24 שהוא ענין כח הפועל
 25 כוחו של הקדוש-ברוך-הוא,
 26 הכורא ופועל את הבריאה
 27 שבנפעל, הנברא ויתירה
 28 מזה, שיחדור (עם וועט
 29 דורקנעמען) הכוח הפועל,
 30 גם את הנפעל עצמו, עד
 31 שגם היש עצמו שברוך
 32 כלל מעלים ומסתיר על אלוקות
 33 יכריז אין עוד מלבדו⁸⁸,
 34 והינו, שימשך ויתגלה
 35 בגלוי גם ענין הראיה
 36 ושמיעה דראובן
 37 ושמעון⁸⁹, כמו שפתיב⁹⁰
 38 שהשמות הללו ניתנו בעקבות
 39 גילוי אלוקות ותקרא שמו ראובן גו', פי ראה גו', ותקרא שמו
 40 שמעון פי שמע הוי', כמבאר בארפה ב'תורה אור' פּרשת

ביאור בדרך אפשר

41 ויחי⁹¹, שבחינת הראיה ראיית אלוקות מתוך התקרבות לאלוקות
 42 (ענינו של ראובן) היא הגורמת המשכת בחינת האהבה של
 43 האדם לאלוקות, ובחינת השמיעה (ענינו של שמעון) שביחס
 44 לראיה היא מרחוק היא הגורמת בחינת יראה, ועל-דרך זה
 45 בנוגע ללוי, שהוא ענין
 46 ההתקשרות וההתחברות עם
 47 אלוקות, ויהודה שהוא
 48 ענין ההודאה לאלוקות (גם
 49 אם אין ראה ושמיעה והבנה
 50 והשגה) כו'.
 51 ו זהו ואלה שמות בני
 52 ישראל הבאים מצרימה
 53 גו', דסיפור זה בתורה
 54 הוא הוראה⁹² תורה מלשון
 55 הוראה לכל בני ישראל
 56 בנוגע לכל הגליות, שהיו
 57 לאורך הדורות מאז יציאת
 58 מצרים ועד לגלות זה
 59 האחרון, שאף-על-פי
 60 שישנו במשך הגלות הענין
 61 דעבודת פרו, עבודה
 62 קשה בחמר ובלבנים גו',
 63 ולא רק כפי שהענין הוא
 64 בתורה, בחמר דא זה קל-
 65 וחמר, ובלבנים זה דא
 66 לבון הלכתא כו', אלא
 67 עבודת פרו ושעבוד בחמר
 68 ובלבנים ממש, כמו אצל
 69 אחינו בני ישראל
 70 שנמצאים במעמד ומצב
 71 של מצרים⁹³, מצר
 72 ועקתא, לשון צרה, ככל
 73 הענינים, ובפּרט אצל
 74 היהודים הסובלים מצרות
 75 וקשיים בנוגע לחנוך
 76 הילדים, שזהו תכן
 77 הגזרה כל הבן הילוד
 78 היאורה תשליכוהו⁹⁴,
 79 שלעיתים היא באה כגזירה על חיהם הגשמיים של הילדים כפי שהיה בגלות
 80 מצרים ולעיתים היא באה בתור גזירה על חיהם הרוחניים (הכונה ליהודים

(86) אגרות-קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ד ע' שפד (נעתק ב"היום יום" כה תמוז). שם ע' תקמו (נעתק ב"היום יום" כא סיון). ועוד.
 (87) ד"ה פדה בשלום דייט כסלו פי"א (סה"מ תשכ"ו ע' סה ואילך). (88) ואתחנן ד, לה. (89) תו"א שם נ, א. (90) ויצא כט, לב ואילך. (91) מה, א ואילך. (92) ראה רד"ק לתהלים יט, ת. ספר השרשים להרד"ק ערך ירה. (93) כ"ק אדמו"ר שליט"א דיבר בקול מאופק וחנוק מבכי (המו"ל). (94) פרשתנו א, כב.